

ANKETA

Zdravje, sneg, ceste...

29. november. Praznik republike. Letos mi neva 35 let od drugega zasedanja Avnoja. Dan, ko smo še posebej ponosni na svojo domovino, dan, ko smo še posebej srečni, da živimo v svobodni, socialistični, neuvrščeni Jugoslaviji.

29. november. Vsako leto ob tem prazniku slavimo številne delovne zmage. Z njimi hitimo k še hitrejšemu napredku. Odpiramo nove tovarne, nove ceste, nove vrtce ... Srečni in veseli smo ob takih pridobitvah, ki smo jih zgradili s skupnimi napori in ki nam bodo prinesli še boljši jutri.

29. november. Letos je bila to sredo. Praznična sredo. Praznični četrtek. Za mnoge je bil tudi petek prazničen. Pa še sobota in nedelja. Za marsikoga je bilo to pet prostih dni. Dovolj časa za proslavljanje našega največjega praznika. Nekateri so ga praznovali doma, drugi na morju, tretji na smučeh na tujih smučiščih. In kje vem še vse.

Vse to nam pomeni 29. november — praznik republike. Tudi letos ni bilo nič drugače kot prejšnja leta. Spet smo bili veseli, srečni, razigrani, zadovoljni, da smo lahko praznovali 29. november v miru, svobodi, da živimo tako dobro kot živimo. In to kljub temu, če smo še pred nekaj dnevi godrnjali, ko se je podražil bencin, če se moramo voziti po raznih obvozih v kolonah, ki se premikajo s polževo hitrostjo, če je tako kot običajno na predpraznični dan ponekod zmanjkalo kruha, če nismo zadovoljni s tem in onim. Malce potožimo in ponergamo, toda vendarle smo srečni s svojim načinom življenja.

**BRALCEM
IN SODELAVCEM
JAVNE TRIBUNE
ISKRENO ČESTITAMO
ZA 29. NOVEMBER —
DAN REPUBLIKE**

Vsak si ob prazniku želi kaj posebnega. Skušali smo zvedeti v naključni predpraznični anketi, kaj si želijo štirje občani — tako v zasebnem kot v javnem življenju. Povedali so:

FRANC POGAČNIK, upokojenec: »Kaj si naj bi drugega želel kot čimveč zdravja. Se le ko je človek bolan ve, koliko mu zdravje pravzaprav pomeni. In če je zdravje, potem se da marsikaj narediti.

Po drugi strani pa si želim, da bi končno spet lahko hodil po lepo urejenih cestah, kajti dovolj mi je že vseh teh razkopanih cest, pa raznih obvozov, jarkov vsepovsod. Saj vem, da se cest drugače ne da narediti, pa kljub temu ... Sicer pa želim vsem šiškarjem veliko sreče.»

JOŽE PLEŠEC, dijak: »Ko bi vsaj padel sneg in bi se začela zimska smučarska sezona. Sem namreč navdušen smučar in komaj čakam, da bom lahko začel smučati. Pa uspeh v šoli si seveda tudi želim, čeprav vem, da bo ta odvisen predvsem od moje volje za učenje.

Ko bi imeli mladi v Ljubljani več možnosti za zabavo, tudi ne bi bilo napačno. Stanje, kakršno je sedaj, ni prav zadovoljivo.»

DRAGA JEZERŠEK, upokojenka: »Zdravje je glavni cilj vsakega človeka, tako tudi mene. Vse ostalo pride potem.

Ko bi v Ljubljani čimprej zgradili vse te ceste, ki so sedaj razkopane, bi bilo zelo razveseljivo. Saj človek nikamor več ne pride. Z osebnim avtomobilom sploh ne, je hitreje z mestnim avtobusom. Želim si, da bi bili ljudje zadovoljni in da bi bilo čimmanj raznih nesreč.»

ANICA ŽIGON, komercialist: »Predvsem si želim, da bi se pozdravil oče, ki je sedaj zelo bolan.

V Ljubljani marsikaj delamo, toda občutek imam, da se stvari prepočasno izboljšujejo. Če bi lahko pospešili tempo izboljševanja razmer v Ljubljani, bi bila to vsekakor velika pridobitev za Ljubljančane.»

Taborniški odred BELI BOBER

Tako še nismo delali!

Že več let deluje v sklopu Zveze tabornikov občine Šiška poleg drugih taborniških odredov TO Beli bober. Svoje prostore ima v KS Šentvid, sedež pa na gimnaziji v Šentvidu. Največ članov ima v osnovnih šolah v Šentvidu, na osnovni šoli Ivan Novak-Očka na Brodu ter na gimnaziji v Šentvidu.

Do sedaj verjetno povprečnemu krajanu ni bilo znano ime našega odreda, za kar smo tudi največ krivi sami, saj smo do sedaj skrbeli le za delo znotraj odreda. Z letošnjim letom pa smo si začrtali novo pot, pot, ki naj bi nam prinesla več novega članstva, saj že nekaj let stagniramo na številki okrog 100 članov. Za nov način dela je bila potrebna nekakšna kolektivizacija članstva, predvsem starejšega in enakovredno delo prav vseh, kar je bila največja napaka iz prejšnjih let, saj je delalo pravzaprav le nekaj članov. Že v prvih dveh mesecih letošnjega leta, se pravi v septembru in oktobru, so se pojavili prvi rezultati, kot na primer uspešen izlet na Vršič in v dolino Trente, uspela razstava na gimnaziji in drugo.

Za uspehe odreda pa je precej zaslužna propagandna komisija, ki deluje že več kot dve leti.

Skušali smo pripraviti glasilo, ki bi podrobneje govorilo o delu v odredu, o akcijah, ki smo jih in ki jih bomo izvedli ...

Že prav kmalu smo prišli na pravo idejo: skušali se bomo povezati z neko OZD v naši občini, ki nam bi bila pripravljena tiskati glasilo, za protiuslugo pa bi bila v Bobru tudi njihova reklama. Vse to bi nedvomno mnogo prispevalo h kvaliteti glasila.

In glej! Že na prvo prošnjo smo dobili pozitiven odgovor. Delavci v delovni organizaciji Dekorativna so našli pravo mero razumevanja za nas tabornike. Kmalu je tudi izšla prva številka, tiskana v Dekorativni. Bralci so bili navdušeni. Prispevki za objavo so kar deževali v uredništvo, tako da smo bili resnično že skoraj na konju.

Izšla je druga, tretja — dvojna številka. Prepričani smo bili v uspeh in smo poslali glasilo na Zvezo tabornikov občine in na Zvezo tabornikov Slovenije, da nam ga ocenijo. Ko smo dobili v roke prvi številki Tabora (glasilo ZTS) in Štora (glasilo ZTO), skoraj nismo mogli verjeti svojim očem. V obeh glasilih so se kar vrstile laskave ocene.

Mitja Merjasec

Alkoholizem — gospodarski problem

Pogubni hlapi

Na splošno lahko trdimo, da je za delovne organizacije alkoholizem tako hud problem, da ga moramo reševati iz čisto humanih, pa tudi ekonomskih razlogov.

K širjenju alkoholizma prispevajo tudi zmotna stališča o koristnosti alkohola: varljivi občutek moči, vrljiva toplota, varljiva potencia itd. V resnici pa je ravno nasprotno. Predvsem pa je ogromna gospodarska škoda zaradi negativnega vpliva alkohola na proizvodnost dela.

Dejavniki, od katerih je odvisna delovna učinkovitost, so: zainteresiranost za delo in njegove rezultate, ljubezen do dela, zbranost, hitrost, hitro reagiranje, visoka stopnja duševno-mišične usklajenosti, vztrajnost, točnost, ekonomska motivacija itd. Alkoholiziranost pa negativno vpliva na vse našete dejavnike, ki pogojujejo optimalno produktivnost.

Znanstveno je dokazano, da že zelo majhne količine alkohola v krvi motijo refleksno reagiranje v procesu presoje in odločanja, skratka duševne in mišične funkcije so načete že pri zelo majhnih koncentracijah. Čim bolj je kakšno delo zamotano, tem bolj je alkohol škodljiv. Vidne posledice alkoholizma med člani kolektiva se kažejo v zamujanju službe, predčasnem odhajanju z dela, kratkih dopustih, »plavih« ponedeljkih, pogostem bolniškem staležu, motnjah v medsebojnih odnosih itd. Ekonomsko gledano: katastrofalni rezultati. V družbenem sektorju je na dan 127.000 izostankov z dela v Jugoslaviji, od tega 68.000 delavcev zaradi posrednih ali neposrednih posledic alkoholizma in alkoholiziranosti. Tako izgubimo na leto v državi 25 milijonov delovnih dni — v družbenem sektorju (po podatkih iz referata na 19. mednarodnem seminarju o preprečevanju in zdravljenju alkoholizma v Beogradu).

Reprezentančni alkoholni bifeji v pisarnah vodilnih delavcev onemogočajo zahteve po treznosti pri delu. V delovnih organizacijah so do popivanja in alkoholizma pretirano strpni.

Največja nevarnost: alkoholizem med mladino! Alkoholizirani starši uvajajo otroke v alkoholizem. 5% alkoholikov med mladimi, do 40 odstotkov otrok iz družin alkoholikov se vdaja alkoholizmu! Bolan ni samo alkoholik, temveč tudi njegova družina in delovna skupina.

Alkoholizem je pri mladih še posebej usoden. Onemogoča normalno zorenje mladega človeka, ne pridobi niti delovnih navad niti čustvene zrelosti važne za poznejše življenje. Dejstvo je, da je pri nas 15 odstotkov odraslih moških alkoholikov in da naslednjih 15 odstotkov pije toliko, da jih že lahko uvrstimo med resne kandidate za alkoholike. Za ženske še nimamo točnih podatkov.

Pri nas so na primer, znane »lažne« diagnoze: motnje na prebavilih, na jetrih, rane na želodcu, celo rakasta obolenja itd. V resnici pa je primarna diagnoza »alkoholizem«, posledice pa so tisto, kar piše zgoraj. Koliko ločitev zakonov, koliko uničenih družin, koliko invalidsko upokojenih, koliko izgubljenih talentov — vse to na škodo družbe, ki je to v raznih oblikah financirala in ki pokriva izgube zaradi nedoseganja norm, letnih planov, planiranega izvoza itd.

In rešitev? Sistem družinskega zdravljenja. Kompleksna socialno-psihiatrska obravnava alkoholika. Rehabilitacija bolnika v družini, v poklicu in v družbi. Še bolje kot zdravljenje pa — preprečevanje alkoholizma, zlasti med mladino! Zlasti mladini moramo dati možnosti za udejstvovanje v vseh mogočih športih, izletih, plesu brez alkohola, tehničnih in drugih krožkih in taborništva ...

Dr. Z. Voglar